החתול השכחן

איציק קיפניס
צייר וו. סוטייב

איציק קיפניס (1896 – 1974)
סופר יידיש בברה"מ.
נולד באוקראינה במשפחת בעלי מלאכה.
כילד למד ב"חדר" ואצל מורים פרטים,
ואחרי כן עבד עם אביו כבורסקיי.
בשנת 1920 התחיל לימודיו בקייב.
עבודות ראשונות שלו היו בתחום ספרות
ילדים, ומאוחר יותר פרסם ספרות יפה.

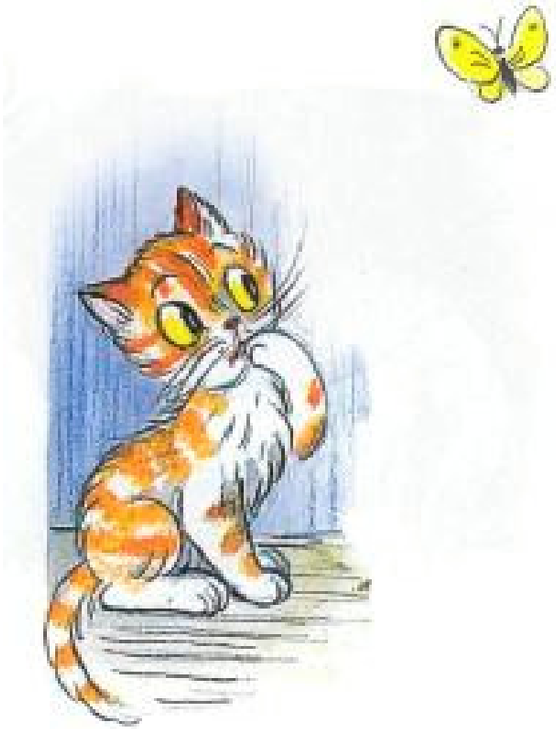

החתלתול התעורר בבוקר והרגיש שהוא רעב. הוא רץ מיד לבעלת הבית, אך בדרך שכח איך אומרים בשפת חתולים שהוא רעב. לכן בעלת הבית לא הבינה מדוע הוא בא אליה,
החתלתול יצא מתייפח לחצר. שם הוא ראה סוסה חומה.

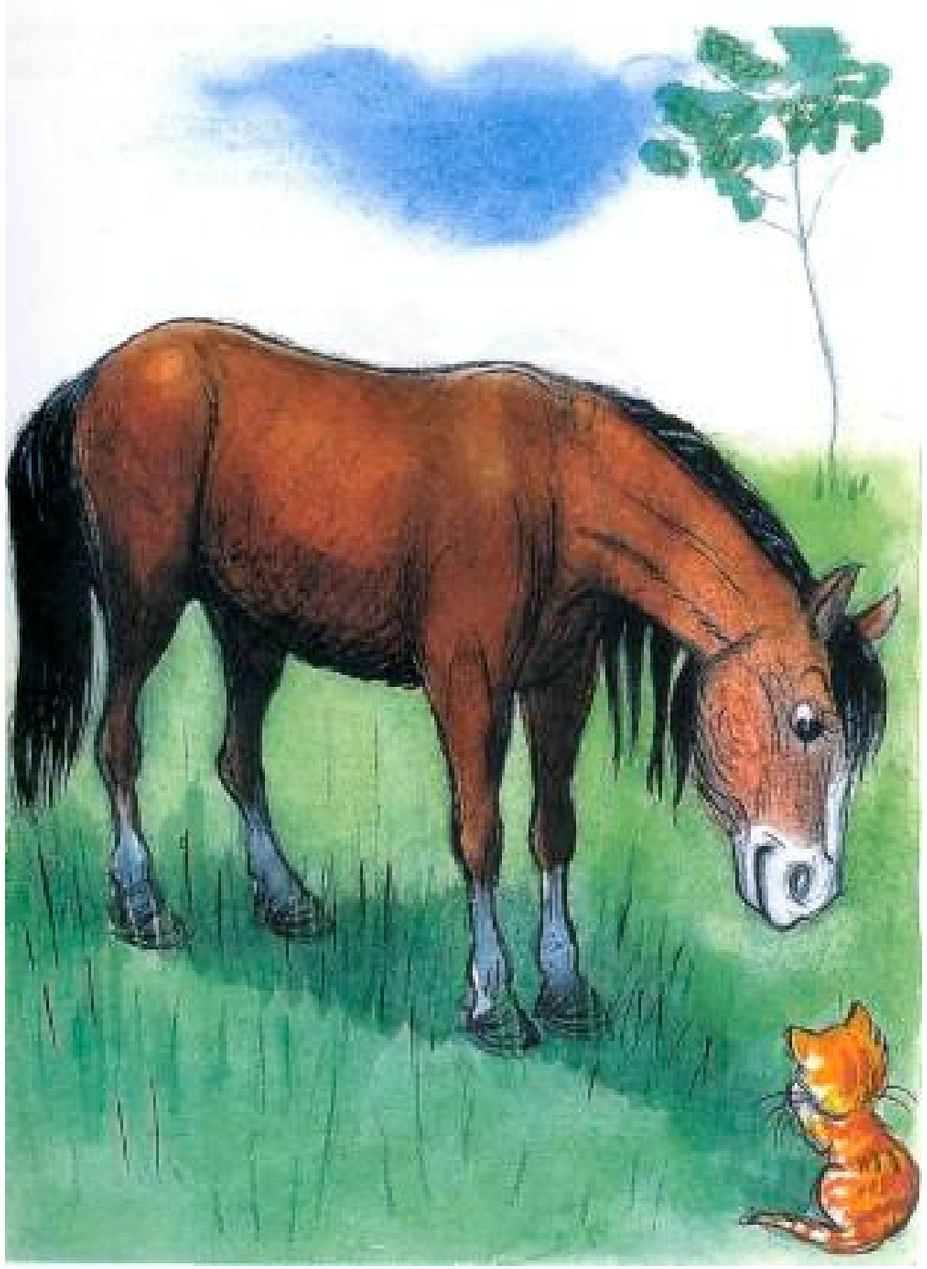

"מדוע אתה בוכה?" שאלה הסוסה.
"אני בוכה כי אני רוצה מאוד לאכול" ענה החתלתול "אבל שכחתי איך לבקש אוכל בשפת חתולים."
"אל תבכה" אמרה הסוסה "אלמד אתך איך לבקש אוכל. אמור "הי-הי-הי" ויתנו לך לאכול.
"מה אתך? חתולים לא צוהלים" בכה שוב החתלתול ורץ הלאה.

במרעה הוא פגש פרה שחורה.
"מדוע אתה בוכה?" שאלה הפרה.
"אני בוכה כי שכחתי איך לבקש אוכל, ואני רעב מאוד, מאוד."
"גם זו בעיה? אין צורך לבכות" אמרה הפרה "רק תקרא 'מוו-מוו' ומיד יתנו לך לאכול."
"אך, לא! חתולים לא פועים. הם מדברים בשפה אחרת" אמר החתלתול ורץ הלאה.

ראתה כבשה שהחתלתול בוכה ואמרה "למה אתה בוכה, חתלתול?"
"שכחתי איך לבקש אוכל" חזר שוב החתלתול.
"בוא, אלמד אתך" אמרה הכבשה "רק אמור 'מה-ה-ה' ומיד יאכילו אתך."
"לא, לא" קרא החתלתול "רק כבשים גועות. חתולים לא מדברים כך." והוא חזר הביתה.

בחצר פגש תרנגולת לבנה.
"מה הבכי הזה?" שאלה התרנגולת.
כשהחתלתול סיפר לה מדוע הוא בוכה היא החליטה לנחם אותו. "תכף אלמד אתך. אמור רק "קאק-קאק-קאק"" אמרה.
"לא, מה אתך? חתולים לא מקרקרים" המשיך לילל החתלתול "ואיך הם אומרים שהם רעבים שכחתי לגמרי." והוא רץ הלאה.

אך הנה חתול גדול שחור יצא מהחדר ואמר לו "רק אני אוכל להגיד לך איך צריך חתול רעב לבקש אוכל. לך לבעלת הבית שעכשיו מוזגת חלב לכדים במטבח, ואמור 'מיאו'!"
"כן! זה נכון" נזכר החתלתול "כך צריך לבקש אכול!"

הוא רץ מיד למטבח והתחיל לילל "מיאו, מיאאאו!"
הבינה בעלת הבית שהחתלתול רעב מאוד. "חתול מסכן!
מדוע אתה שותק כל היום ולא מזכיר לי שצריך לתת לך
לאכול?"
והיא מיד מילאה לו קערת חלב. החתלתול שתה וליקק את
כל החלב ומאז כבר לא שכח איך צריך לדבר, כשהוא רעב.
"מיאו" היה אומר "מיאו!"